

نگاه

پروانه‌های زرین سی‌وششمین جشنواره فیلم کودک و نوجوان اهدا شد

ایستاه سی‌وششمین جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان در حالی در اصفهان به پایان رسید که ضمن اهدای پروانه‌های زرین به برگزیده‌ها، از علی نصیریان، رضا بابک و محمدرضا علیقلی تقدیر شد و محمد خزاعی نیز اعلام کرد دوران ریاست او بر سازمان سینمایی کشور به پایان رسیده است. مجید زین‌العابدین، دبیر سی‌وششمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان گفت: این جشنواره میهمان ندارد و همه شما میزبان جشنواره هستید. جشنواره‌ای به وسعت داوران، هنرمندان و بچه‌هایی که در سینما فیلم دیدند، به وسعت خانواده‌ها. به وسعت اصفهان زیبا و به وسعت ایران. این جشنواره یک دنیا میزبان دارد و ممنونم که میزبانی جشنواره سی‌وششم را قبول کردید. امیدوارم سینمای کودک روزبه‌روز متعالی شده و رشد کند و بچه‌های ایران با این سینمای پرورش‌ی، سینمای معلم و سینمای مری، هویت و افتخار ملی، هویت ایرانی و اسلامی و باستانی خود را بشناسند.

در ادامه این مراسم، علیرضا خمسه با اعلام محمد سلوکی و به منظور بزرگداشت علی نصیریان به روی صحنه آمد.

علی نصیریان گفت: سلام می‌کنم به همه شما و به مردم اصفهان و تشکر می‌کنم از لطف و محبت شما و از بنیاد سینمایی فارابی و آقای زین‌العابدین که برای سینمای این مملکت خدمات بزرگی انجام داد؛ از جمله برگزای جشنواره فیلم کودک و نوجوان. نباید این جشنواره را دست‌کم گرفت. جشنواره مهمی است؛ چون برای آینده مملکت، تسلی را با هنری آشنا می‌کند که ما از قبل یاد گرفتیم. او ادامه داد: سینما الان یکی از بهترین امکانات برای معرفی جامعه و فرهنگ ما به دنیاست. یک فیلم بیش از هر سخنرانی و مقاله‌ای تأثیرگذار است و هویت و ماهیت فرهنگی ما را به دنیا معرفی می‌کند. سینمای فیلمسازی را هم نباید دست‌کم گرفت و نباید آن را کوئید و به آن تف کرد. درست است که از لحاظ فرهنگی و کیفیت ضعیف بود، ولی جامعه را با سینما آشنا کرد و مردم را سینماور کرد و کارهای نسبتاً خوبی بین آنها ساخته شد. نسل بعد از فیلمسازی اواسط دهه ۴۰ شروع شد؛ با گلستان و غفاری، کیمیایی و مهرجویی و خیلی‌های دیگر. حیف شد مهرجویی از بین رفت.

این چهره ماندگار سینما، تئاتر و تلویزیون ایران بیان کرد: بعد از انقلاب، سینمای ما رشد بسیاری کرد چون پایه کار تئاتر و سینما متن است، نمایش‌نامه و فیلم‌نامه است. هنر کار نهاد نیست؛ هنر کار انسان است. انسان‌ها بودند که کار کردند و آفریدند و زحمت کشیدند. بعد از انقلاب سینمای ایران رشد کرد چون فیلم‌نامه رشد کرد، دیالوگ نوشته شد و شخصیت‌پردازی شد. الان سینما و تئاتر ما در جهان و حتی در سطح اسکار بالا رفته و این سند هویت ماست. من افتخار می‌کنم که کوچک‌ترین ذرهای بوم که در کنار این خلایق و آفرینشگران حضور داشتم. ادامه این اختتامیه سی‌وششمین جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان به تجلیل از استاد محمدرضا علیقلی، آهنگ‌ساز برجسته سینما و تلویزیون اختصاص داشت که او بنا به گفته مجری برنامه به دلیل کسالت نتوانست در این برنامه حضور پیدا کند و بدین رو کلیپی از آثار موسیقایی او پخش شد. سپس با حضور مجید زین‌العابدین، محمدرضا خمسه و شهردار اصفهان، از رضا بابک پیش‌کسوت سینما، تئاتر و تلویزیون ایران تجلیل شد.

رضا بابک گفت: ما عادت کرده‌ایم که متن را به ما بدهند و تمرین کنیم و وقت بگذاریم تا لحظات زیبایی را بسازیم و با بازیفریب که اساتید و پیش‌کسوتان ما به ما یاد دادند.

در ادامه نیز با حضور برخی از اعضای شورای اسلامی شهر اصفهان، محمدعلی زاهدی و ریحانه اخلاصی، نوه‌های شهید محمدرضا زاهدی و همچنین زینب امیری، فرزند شهید امیری روی صحنه آمدند و جایزه صلح بهنام محمدی به مرتضی رحیمی برای فیلم «ان دو» اهدا شد.

سپس مجید زین‌العابدین، محمدرضا شریفی‌نیا، علیرضا خمسه، مستانه مهاجر، ایرج طهماسب، مجید اسماعیلی، محمدامین مهدانی، محمدعلی باشه آهنگر به عنوان اعضای هیئت داوران بخش سینمای ملی به روی صحنه آمدند تا جوایز این بخش به برندگان اهدا شود.

در این بخش پروانه زرین بهترین دستاورد فنی با هنری به محمد عبدی برای جلوه‌های ویژه فیلم «باغ کاینوش» تعلق گرفت. دیلم افتخار بهترین ایده‌پردازی فیلم‌نامه به حامد گلناری برای فیلم «مافیای شجاعان» اهدا شد. در بخش پروانه زرین بهترین فیلم‌نامه، حسین قناعت برای فیلم «دختر برقی»؛ پروانه زرین بازیگر کودک، رایان سرلک برای فیلم «تابستان همان سال و دختر برقی»؛ ماهتیا پسندیده برای فیلم «بامبولک» (بامبالا ۲)؛ پروانه زرین بهترین بازیگر نوجوان، لیلدا کر دیچه بازیگر فیلم «دختر برقی»؛ و امیررضا فرامرزی، بازیگر فیلم «آن دو»؛ پروانه زرین بهترین فیلم، محمد جواد موحد برای فیلم «باغ کاینوش»؛ پروانه زرین بهترین کارگردانی، آرش معیریان برای فیلم «بامبولک» (بامبالا ۲)؛ در بخش یویانمایی بلند، پروانه زرین بهترین دستاورد فنی با هنری، مهدی جعفری‌جوزانی برای فیلم «شمشیر و آندوه»؛ در بخش یویانمایی بلند، پروانه زرین بهترین کارگردانی، داریوش دالوند و فرزاد دالوند برای فیلم «شکول و منگول» (گولز)؛ پروانه زرین بهترین فیلم، محمدمهدی مشکوری برای فیلم «بعی قهرمان»؛ جایزه ویژه هیئت داوران، فیلم «تابستان آن سال» به کارگردانی محمود کلاری.

در ادامه این آیین، جوایز به شرح زیر اعلام شدند: جایزه ابو نصر فارابی (تعلیم و تربیت): حسین ریگی برای کارگردانی فیلم «میرو». جایزه ویژه دبیر جشنواره در سی‌وششمین جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان: مریم مدرس‌مطلق، برای کارگردانی فیلم «مافیای شجاعان».

آیین اختتامیه سی‌وششمین جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان با صحبت‌های علی دهکردی، مدیر خانه سینما ادامه یافت.

علی دهکردی گفت: در سال جاری و به همت خانه سینما و انجمن بازیگران سینما اتفاق مهمی افتاد و اولین آیین‌نامه مقررات حضور بازیگران کودک و نوجوان مقابل دوربین‌های فیلم‌سازی، براساس جدیدترین پروتکل‌های بین‌المللی تدوین شد. این حرکت برای سینمای کودک جایگاه ویژه‌ای دارد و به نظر می‌رسد بهترین مکان برای نگهداری و قانون‌مندکردن آن جشنواره فیلم کودک و نوجوان است که از سوی «دستان و همکارانم به دبیرخانه جشنواره تقدیم می‌شود. امیدوارم همه مسئولین سینمای کشور تلاش کنند که این آیین‌نامه برای اعتلای سینمای کودک به قانون‌مندی خود برسد. محمد خزاعی، رئیس سازمان سینمایی کشور، نیز در این مراسم گفت: امروز در موقعیتی در کشور و عرصه بین‌الملل هستیم که باید از خود برسیم کجا؟ تاریخ ایستاده‌ایم؟ فرجام این جنگ بی‌شک بیروزی است و مستضعفان قطعاً بر مستحکمرین پیروز می‌شوند، اما لسل‌های بعد از اقدام امروز ما سوال خواهند کرد. غزه، لبنان، سوریه و عراق سینما و سینماگر ندارد و امید جهان اسلام امروز به شما سینماگران است که این ظلم را روایت کنید. راوی این تاریخ باشید و اجازه تحریف تاریخ را ندهید. از همه سینماگران ملی، روشنفکر و نیمه‌روشنفکران خواهش می‌کنم درباره فلسطین و مردم غزه سکوت نکنند. ما درباره این روایت و این نسل‌کشی مسئولیم و باید راوی آن باشیم.

خرزاعی با اشاره به اتمام دوره مسئولیت خود از همه دستگاه‌ها و مسئولان و منتقدان و همراهانش از مردم که عامل این رونق فرهنگی بودند، تشکر و بیان کرد: من حامل سلام و پیام تشکر وزیر محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی هستم که قرار بود در این جشنواره حاضر باشم اما به دلیل همراهی در سفر رئیس‌جمهور موفق به حضور نشدند.

یک سال بدون مهرجویی

ایران حضور پررنگی داشت. سه فیلم «گاو»، «قیصر» و «آرامش در حضور دیگران»، ساخته سه فیلم‌ساز بزرگ ایران، داریوش مهرجویی، مسعود کیمیایی و ناصر تقوایی را می‌توان شروع موج نو سینمای ایران دانست. احمد طالبی‌نژاد از منتقدان صاحب‌نام ایرانی معتقد است اگر فیلم «گاو» ساخته نشده بود، شاید امروز چیزی به عنوان صنعت و هنر سینما نداشتیم. تأیید بنیان‌گذار جمهوری اسلامی از فیلم «گاو» و سفارش به اینکه فیلم‌هایی مثل آن ساخته شود، باعث شد نور امیدو در ذهن سینماگران بتابد. سینمایی که در سال‌های بعد از انقلاب و این چهار دهه تداوم داشته است. ما امروز دارای صنعت سینما هستیم که هم در بعد جهانی و در داخل کشور تا حدودی مورد تأیید کارشناسان و نخبه‌گرایان است. شاخص‌ترین شخصیت تأثیرگذار سینمای موج نو قطعا داریوش مهرجویی است. مهرجویی همیشه حتی در ساده‌ترین فیلم‌هایش گرایش به فلسفه و نهان‌بودن بخشی از مسائل روز و زیست بشر را می‌بیند. مثلا در فیلم «آقای هالو» تصویر دهنشکانی از شهر و شهرنشینی به ما ارائه می‌دهد. در «دایره مینا» این موضوع به اوج می‌رسد. در فیلم‌های بعد از انقلاب هم این گرایش فلسفی به نظم بسیار پررنگ‌تر دیده می‌شود. در «آجاره‌نشین‌ها» که یک کم‌دی درجه یک ماندنی است، همین نگاه انتقادی مطرح می‌شود.

گفت‌وگو با همایون ارشادی

درباره فیلم تحسین‌شده «درخت گلابی»

داریوش مهرجویی؛ فیلسوفی که کارگردان شد

نیمه‌های شب ۲۲ مهر خبر هولناک قتل داریوش مهرجویی و همسرش، وحیده محمدی‌فر، به گوش رسید. لحظات کشدار نیمه‌شب خوفناک، هر ثانیه عجیب‌تر و غیر قابل باورتر می‌شد. نمی‌خواستیم باور کنیم چنین ساده یکی از مشاهیر و هنرمندان کشورمان را از دست می‌دهیم. اینکه داریوش مهرجویی و همسرش چنین فجیح به قتل رسیده‌اند در باور هیچ‌کس نمی‌گنجید. گمان نمی‌کنم تجربه این لحظات تلخ از حافظمان پاک شود. یک سال از نبود داریوش مهرجویی و همسرش گذشته و ما یکی از مؤلفان یگانه سینمای کشورمان را از دست داده‌ایم.

داریوش مهرجویی از دیدگاه بسیاری از دوستداران آثارش و منتقدان یکی از فیلسوفان و کارگردانان منحصربه‌فردی بود که با آثارش تحولی در سینمای ایران پدید آورد. بعد از گذشت سال‌ها از ساخت «آجاره‌نشین‌ها» همچنان استنادارترین و پرمعناترین فیلم کم‌دی ساخته مهرجویی است. «دایره مینا» تحول اجتماعی عجیبی پدید آورد که سرمنشأ آن نگاه اسپن‌سازانه او بود.
بله درست است. «درخت گلابی» در جشنواره فجر طوری که باید استقبال نشد، ولی در طول زمان جایگاه خودش را پیدا کرد و یکی از مهم‌ترین آثار این کارگردان شناخته شد.

ک بسیاری از منتقدان معتقدند «درخت گلابی» هم‌زمان بخش روشنفکری و عاشقانه را در کنار هم پیش می‌برد و همین موضوع دلیل یگانگی این فیلم است. برایم جالب است از شخصیت محوری فیلم بپرسم. نگاه شما به این فیلم در قیاس با دیگر آثار مهرجویی چیست؟

من فکر می‌کنم تمام آثار آقای مهرجویی هرکدام نگاه مخصوص به جامعه‌ای را که در آن زندگی می‌کنیم داشته است. در بیشتر فیلم‌های مهرجویی نگاه منتقدانه و عشقی و راست با می‌بینیم. ولی در «درخت گلابی» علاوه‌بر نگاه منتقدانه و عاشقانه، یک نوع نگاه مخصوص به گذشته در مورد روابط خانوادگی و فامیلی وجود دارد که ما را به یاد روابط نزدیک خانواده‌ها می‌اندازد. تماشاگر را به دوران کودکی می‌برد که در آن تفریح خانواده‌ها و دوستان این بود که دسته‌جمعی روزهای تعطیل دور هم جمع می‌شدند و خارج از محل زندگی در باغ و پارک، روز خوشی را با هم سپری می‌کردند.

حضور در «درخت گلابی» به عنوان اولین تجربه بازی شما مقابل دوربین مهرجویی چه تأثیری در آینده کاری شما داشت؟ چراکه همکاری با عباس کیارستمی و درخشش فیلم و بازیگرش در فستیوال‌های دنیا اتفاقات خوبی را رقم زد. این موضوع درباره داریوش مهرجویی هم تکرار شد؟

نگاهی به فیلم «هامون» ساخته داریوش مهرجویی

منم آی منم که این گونه تلخ می‌گیریم

فداکاری برای رگینه که عزیزتر از جانش بود. او جبر حاکم بر زندگی خودش را پذیرفته بود و می‌دانست او تنهایی افسرده و منزوی است که در صورت ماندگاری رابطه با رگینه او را هم به سرنوشت شوم خود خواهد کشاند. کی‌پرگور هیچ نگفت. سکوت مطلق اختیار کرد، چراکه قهرمان تراژدی نبود. زندگی کی‌پرگور پر از حسرت بود. او همچنان جرئت تعقیب‌کردن و نزدیک‌شدن به رگینه را نداشت، حال آنکه رگینه عاشقش بود و از قصد کی‌پرگور باخبر. به هامون بازگردیم. هامون همچون کی‌پرگور هیچ چیز است و از دست داده بود. وجودش سراسر حسرت بود. هامون به آن هنگام که مهشید می‌گفت من همون مهشید قیلم ولی دیگه تو رو دوست ندارم، فروریخت. اما حتی پیش از آن هم فرو ریخته بود. ویران بود. به لحن او توجه کنید؛ التماس مشهود است. فرق هامون با دو شهبوساز ذکرشده در این است که هامون خود را مثل آن دو تا آن حد نامحق نمی‌دانست. از طرفی هامون همچون آن دو کاملا دور شد و سکوت اختیار کرد. در سراسر فیلم به ابراهیم می‌اندیشید. می‌گوید انسان از آنچه بسیار دوست می‌دard خود را جدا می‌سازد؛ در اوج خواستن نمی‌خواهد. به علی –دوستش– که ترس‌ولز را به دستش داد و به مهشید وقتی وارد دنای واقعی می‌شد، بدان هنگام که برای فروش وسیله‌های شرکت آماده می‌شد. دکلمه‌ای می‌خواند و بالاخره

ورود من به سینما با فیلم «ظعم گیلان» آقای کیارستمی بود و شاید خیلی خوش‌شانس بودم که اولین فیلم موفقیت بزرگ جهانی داشت و هنوز هم ادامه دارد. حتما به دلیل بازی در این فیلم بود که داریوش مهرجویی من را برای فیلم «درخت گلابی» انتخاب کرد. البته این فیلم بیشتر در ایران تأثیرگذار بود تا خارج از ایران.

ک شما در تمام این سال‌ها از سینمای مهرجویی و نوع نگاهش دفاع کرده‌اید و او را یکی از مفاخر سینمایی ایران می‌دانید که حقیقتا همین طور است. کدام اثر او برای شما جادوانه است؟

اگر سابقه مصاحبه‌های من را دنبال کرده باشید، اصولا آدمی نیستم که وقتی با کارگردانی کار می‌کنم به دلیل تجربه همکاری با او تعریف و تمجیدش کنم. ولی درباره دو کارگردان ایرانی که یکی از آنها داریوش مهرجویی است این کار را بارها انجام داده‌ام. حتم دارم تمام دوستداران سینما از طرفداران کارهای داریوش مهرجویی هستند. البته باید این را گفت که من کارهای قدیمی ایشان را بیشتر دوست دارم تا فیلم‌های جدید که خود من هم در برخی از آنها شرکت کردم.

ک شما یکی از بازیگرانی هستید که در آثار داریوش مهرجویی حضور پر تکراری داشته‌اید. اساسا کارکردن با او چطور بود؟ ارتباطش با بازیگران چطور پیش می‌رفت و چه نکاتی را متذکر می‌شد؟ جهان ذهنی او برای شما چه معنا و مفهومی داشت؟

بله، من در چهار فیلم داریوش مهرجویی بازی کردم و هر بار سر صحنه همان داریوش مهرجویی همیشگی را دیدم. در هرکدام از آثارش تازگی‌های جدیدی می‌دیدم که در کارهای قبلی ندیده بودم. دقیقا یادم نمی‌آید که بتوانم در موردش توضیح بدهم؛ چون سال‌ها گذشته. ولی می‌دانم شما وقتی با یک کارگردان بزرگ شروع به کار می‌کنید، مخصوصا وقتی تازه وارد حرفه بازیگری شدید، همواره یک نوع نگرانی هست که آیا خیلی طول نکشد؛ چون داریوش مهرجویی محیط و فضای کاری را طوری رهبری می‌کرد که خیلی زود اعتمادبهنفس را به کسانی که درایش کار می‌کردند می‌داد. می‌توان گفت داریوش مهرجویی فیلسوفی بود که کارگردان شده بود و زندگی را آن قدر که بسیاری مشکل می‌گیرند خیلی راحت گرفته بود. او زندگی کردن را درک کرده بود. وقتی با او صحبت می‌کردی از نوع نگاه و بیانش به مسائل روز مقداری را زندگی می‌کردی. داریوش عزیز جایت بسیار خالی است. فقط حضور فیزیکی نداری ولی حضور در ذهن من همیشه هست و خواهد ماند.

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

همایون ارشادی در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان

خبرگزیده

نوروزی: دیوان عالی کشور نکته ظریفی را دیده است

از سال‌ها پیش و در پی شکایت سازمان صداوسیما از آپارات، پرونده‌ای در قوه قضائیه تشکیل شد که آپارات را به دلیل انتشار محتوای صداوسیما و نقض مالکیت فکری این سازمان، متهم می‌دانست. کمیسی که طی سال‌ها بررسی در دادگاه‌های بدوی و تجدیدنظر تأیید شده بود. این پرونده درنهایت ماه گذشته و با حکم دیوان عالی کشور مخومه اعلام شد و آپارات از اتهامات مطرح‌شده تبرئه شد.

در حکم دیوان عالی کشور درباره رای دادگاه بدوی آمده است: شرکت دادخواه فعالیتش میزبان‌محور است و از محیط میزبان و کاربران با رعایت قوانین سایت نسبت به بارگذاری محتوا اقدام می‌نماید و مسئولیت آن نیز مطابق مقررات جاری استنادی برعهده کاربر است. در ادامه همچنین تأکید شده که میزبان در صورتی مسئولیت دارد که در اجرای دستورات کارگروه تعیین مصداق مجرمانه یا مقام قضائی تعلل و کوتاهی کرده باشد.

کامبیز نوروزی، حقوق‌دان، در این‌باره به «شرق» گفت: «ابتدا باید در نظر داشته باشیم سازمان صداوسیما رویه‌ای دارد که به‌طور کلی باید هرگونه انتشار مطالب صوتی و تصویری را در دست بگیرد و بر تمام آنها کنترل داشته باشد. نمونه‌اش همین شبکه نمایش خانگی است که تحت کنترل گرفته که در این فیلم بود که داریوش مهرجویی من را برای فیلم «درخت گلابی» انتخاب کرد. البته این فیلم بیشتر در ایران تأثیرگذار بود تا خارج از ایران.

آمده و مربوط به رسانه رادیو و تلویزیون است. نمی‌توان سایر پلتفرم‌های صوتی یا تصویری را مشمول انحصار مندرج در قانون اسایی دانست. اگرچه به نظر من تفسیر انحصاری بودن رادیو و تلویزیون از قانون اساسی تفسیر نادرستی است. صداوسیما براساس همین دیدگاه تلاش می‌کند به هر طریق ممکن بر پلتفرم‌هایی که با توسعه اینترنت ایجاد شده‌اند، تسلط پیدا کند که این امر منجر به تشکیل یک‌سری پرونده‌های قضائی شده است. نکته بعدی این است که چه در دستگاه قضا و چه در سازمان‌های اداری، به نظر می‌رسد همچنان درک درست‌ی از انواع پلتفرم‌هایی که در محیط وب منتشر می‌شوند و می‌توانند وجود ندارند و همین باعث ایجاد یک‌سری تصمیم‌گیری‌های نادرست می‌شود».

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «در رای اخیری که در پرونده شکایت صداوسیما علیه آپارات صادر شده است، سرفه‌سعدی‌دوان درک درست‌ی از ماهیت این پلتفرم‌ها پیدا کرده و به همین دلیل هم توانسته رای درست‌ی بدهد. یکی از نکات مهمی که در این رای وجود دارد، این است که در پلتفرم‌هایی که باز هستند و هر کاربری می‌تواند در آنها مطلبی را بارگذاری کند، مسئولیت کیفری را متوجه کاربر دانسته و این کاملا درست است. به این دلیل که خود سایت قبیل از بارگذاری نمی‌تواند بر محتوا نظارتی داشته باشد. درواقع این نوع پلتفرم‌ها شبیه یک تابلو اعلانات هستند که در خیابان نصب شده

و هر کسی می‌تواند روی آن کاغذی را بچسباند. دیگر آنکه صاحب آن دیوار و صاحب تابلو اعلانات چه کسی است مهم نیست. کارکرد این نوع پلتفرم‌ها هم به همین شکل است که هرکسی می‌تواند روی آنها مطلب بارگذاری کند. مثل همان تابلوی اعلانات یا دیواری که عرض کردم. بنابراین مسئولیت مطلب برعهده شخص کاربر است. تفاوت بسیار بزرگ بین این پلتفرم‌ها با رسانه‌هایی مثل خبرگزاری‌ها یا نشریات کاغذی یا نشریات اینترنتی این است که در رسانه‌ها ابتدا مدیران آن رسانه مطلب را می‌بینند، بعد از آن رسانه نتظربا می‌کنند و بعد بارگذاری می‌شود. طبیعی است که در این قبیل رسانه‌ها مسئولیت برعهده مدیران آن رسانه است. اما در پلتفرم‌های مورد بحث ما چنین نیست. یعنی هر کاربری می‌تواند مطلب بگذارد. رای دیوان به این نکته بسیار مهم است و مدیر آپارات با مسئول ندانسته. دیوان این نکته را بسیار درست دیده است. قطعا این رای به جهت اینکه از دیوان صادر شده در رویه قضائی بسیار اهمیت دارد و در موارد مشابه قابل استفاده و استناد است.»